

Sygn. akt II CSK 632/13

POSTANOWIENIE

Dnia 16 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa K. P.-L.

przeciwko E. L.-T. i L. A.-Ż.

o nakazanie złożenia oświadczenia woli,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 maja 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 6 marca 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący oparł swój wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania na przesłankach określonych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalił się pogląd, zgodnie z którym twierdzenie o występowaniu istotnego zagadnienia prawnego jest uzasadnione tylko wtedy, kiedy przedstawiony problem prawny nie został jeszcze rozstrzygnięty przez Sąd Najwyższy lub kiedy istnieją rozbieżne poglądy w tym zakresie, wynikające z odmiennej wykładni przepisów konstruuujących to zagadnienie (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 19 października 2012 r., III SK 10/12, z dnia 18 września 2012 r., II CSK 150/12, z dnia 19 czerwca 2013 r., V CSK 420/12 - nie publ.). Tymczasem kwestia wpływu zgłoszenia zarzutu nieważności testamentu na bieg przedawnienia roszczenia o zachówek została już wyjaśniona (zob. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 22 października 1992 r., III CZP 130/92, OSNC 1993, nr 4, poz. 60 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 czerwca 2004 r., III CK 127/03, OSNC 2005, nr 6, poz. 110).

Odnosząc się do przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, należy podkreślić, iż o jej spełnieniu można mówić wtedy, gdy zaskarżone orzeczenie sądu drugiej instancji w sposób ewidentny narusza konkretne przepisy prawa. Oczywiście naruszenie powinno być rozumiane jako widoczna natychmiast, bez potrzeby dokonywania pogłębionej analizy jurydycznej, sprzeczność wykładni lub stosowania prawa z brzmieniem przepisów albo powszechnie przyjętymi regułami interpretacji (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 października 2012 r., III SK 11/12, nie publ.). Skarżąca, motywując przesłankę oczywistej zasadności, odwołała się do własnej interpretacji stanu faktycznego sprawy. Należy zatem przypomnieć,

że z uwagi na treść art. 398³ §3 k.p.c. ustalenia faktyczne nie mogą być przedmiotem kontroli kasacyjnej.

Z tych względów Sąd Najwyższy uznał, że wskazane przez skarżącego przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zostały spełnione i orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

[aw]